

neppe lide derunder. Man kan se, hvorledes de Lande, der have sluttet sig til Berner-Konventionen og nu skulle til at forandre deres Lovgivning, ikke i særlig Grad have Hastværk. I Sverige har man ikke haft Hastværk med at forandre Bestemmelsen om de 10 Aars Beskyttelse for Oversættelser, og saa vidt jeg ved, har den gode Tone ikke lidt nogen Skade derved for Sveriges Vedkommende. Jeg gentager, at i den Tid, der er gaaet, siden vi sidst forhandlede denne Sag, er der vistnok vokset noget mere Interesse frem for den, saaledes at man meget godt kan tænke sig, at der kan være forskellige Ting at drøfte i et Udvalg. Jeg nævnedes før en Artikel i „Politiken“ af 14. Februar angaaende denne Sag, og jeg kan tilføje, at der en Gang i Sommer stod en, forøvrigt meget læseværdig, Artikel i „Sorø Amtstidende“, altsaa et andet Partis Organ. Dette Blad sluttede sig helt ud til det Standpunkt, som jeg som mit Partis Ordfører har gjort mig til Talsmand for. Interessen for disse Spørgsmaal er ikke stor i Almindelighed, men saa meget mere Grund er der for Lovgivningsmagten til at have Opmærksomheden henvendt paa Sagen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Marott: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Moltesen: Efter hvad jeg har udtalt tidligere, anser jeg et Udvalg for aldeles unødvendigt. Der er ikke kommet nye Momenter frem, og de Ændringsforslag, som kunne ventes, kunne vi overordentlig let overse uden at behøve at have Udvalg.

Marott: Jeg har dog nu under denne Forhandling nævnt adskillige nye Momenter. Jeg har fremdraget Udtalelser udefra, og jeg har nævnt forskellige Oplysninger, der ere fremkomne under Landstingets Behandling af Sagen. Blandt andet har jeg ogsaa udtalt mig om Muligheden af at vente med at revidere den nugældende Lov, indtil de Forhandlinger kunne sluttet, som Ministeren har lovet at indlede med de andre Lande. Der kan

være mange Ting i denne meget vigtige Sag at forhandle i et Udvalg, og jeg vil derfor fastholde mit Forslag.

Povlsen: Da jeg mener, at et Ønske fra et Mindretals Side om Udvalgs Nedsættelse bør imødekommes, fordi Flertallet jo altid har det i sin Haand at afslutte Udvalgsbehandlingen, kan jeg anbefale det af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) stillede Forslag.

Johan Knudsen: Som nye Momenter kan det ærede Medlem fra Odense (Marott) antagelig ikke betragte Artiklerne i „Politiken“ og „Sorø Amtstidende“. Der er i Landstinget ikke fremkommet nye Oplysninger, og derfor maa jeg atter paa min Grubbes Vegne fraraade Nedsættelsen af et Udvalg.

Zahle: Jeg maa i høj Grad bebrejde det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) den Uklogskab, han gør sig skyldig i. Det er ganske urigtigt af Talsmanden for et Mindretal at fraraade et fra et andet Mindretal fremkommet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg. Det er rimeligt, at det Parti, der støtter Ministeriet her i Salen, undertiden kan nære Ønske om, at et eller andet Lovforslag skal føres igennem, saaledes som Ministeren vil have det, uden at det bliver Genstand for nærmere Drøftelse eller Overvejelse i et Udvalg. Men Mindretallene bør altid i denne Henseende holde sammen og, naar der fra et Mindretals Side fremsættes Forslag om Udvalg, da støtte hverandre; ellers ville de under Forhandlingerne her let blive ganske magtesløse. Flertallet bør heller ikke modsætte sig et Udvalg, naar Ønsket derom er fremsat; thi som det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) sagde — jeg kunde ganske slutte mig til hans Udtalelser og frafalde Ordet, hvis jeg ikke havde villet rette mine Bemærkninger til det ærede Medlem fra Fredensborg —, har jo Flertallet — ganske vist er Regeringspartiet ikke Flertal her, men de faa dog de fleste Medlemmer i Udvalget, og de staa jo ogsaa i saa nært Forhold til Højre, at de have Magten i Udvalget — til enhver Tid Magt til at afslutte Udvalgets Forhandlinger. Man begaar derfor et Magt-ogregreb ved at nægte Mindretallene at faa et Udvalg, naar de ønske det. Mindretallene skulde ikke være saa uforstandige, at de selv slaa Benene væk fra det eneste Middel, som de egentlig have